

CORRUBÍ, ESCLETXA GRAN DE

- Arenc
- Ripollès
- Llosses, Les
- Desnivell: 63 m
- Recoregut: 445 m
- Conglomerats

Localització

Les Escletxes es localitzen a la part alta dels Rasos de Tubau, més concretament al SE del seu cim culminant, el Pedró de Tubau (1543 m). Ocupen part d'una carena secundària que es desprèn del cordal principal cap al sud. Per accedir-hi, el millor és partir de Sant Jaume de Frontanyà, des d'on prendrem la pista –ara asfaltada– que es dirigeix cap a la Pobla de Lillet. Quan portem cosa de quilòmetre i mig, surt a mà dreta una pista que mena a la masia de Tubau i Sant Esteve de Montner. En aquesta pista trobem diferents trencalls, aptes només per a vehicles de tracció 4×4, que ens acosten al nostre objectiu. L'últim tram caldrà fer-lo a peu fins arribar a l'accés sud del gran esquerdament.

Boca	Latitud / Longitud	UTM	Altitud
CORRUBÍ, ESCLETXA GRAN DE	42.21223, 2.05536	31T (ETRS89) 422027 4673772	1382 m

Descripció

Bàsicament, es tracta d'un llarg esquerdament principal (l'Escletxa Gran) bastant recte i de traçat N-S, amb alguna que altra ramificació menor. La distància en línia recta entre ambdós extrems de l'esquerdament és de 375 metres, tot salvant un desnivell de 63 metres. L'escletxa suposa una forta cicatriu a la muntanya en un indret proper a una carena, la qual ressegueix. El fet de trobar-se en mig d'un bosc de pins i roures amb un sotabosc dens de boix la fa poc visible, passant gairebé desapercebuda al paisatge. El llavi occidental de l'escletxa està ben definit, fàcil de resseguir sobre el terreny, essent més alt que el llavi oriental, el qual no sempre té un traçat ben definit, ja que en alguns sectors queda difuminat i fins i tot arriba a desaparèixer localment. La part més complexa de l'Escletxa Gran la

trobem a l'entorn del que hem anomenat “la Torre” (una massa rocallosa aïllada envoltada d'esquerdes). Aquí trobem les parets més altes (uns 15 metres) i la configuració més complexa del fons de l'esquerda per l'acumulació de blocs, que arriben a formar passadissos. Tot i així, el conjunt de l'escletxa resulta difícil de transitar, tant pels obstacles en forma de blocs i ressaltos com per la vegetació densa i ufanosa que alberga, essent freqüent trobar troncs d'arbres caiguts que cal superar. A més a més de l'Escletxa Gran, trobem escletxes secundàries, no connectades les unes amb les altres, en general estretes i no sempre practicables.

Les escletxes s'han generat en un estrat de conglomerat. Aquest, d'una potència de l'ordre de 20 metres, descansa damunt de materials plàstics (margues i argiles). L'estrat de conglomerat presenta una marcada xarxa de fissures que trenquen la continuïtat de la massa rocallosa. La coincidència de diferents factors, com són el cabussament de l'estrat a favor del pendent topogràfic, l'existència d'un cingle que limita per l'oest la carena i el sistema principal de fissures paral·leles a aquesta, han creat les condicions òptimes per tal que la massa de conglomerat s'obri per les fissures principals i les dovel·les generades es desplacin cap a l'E aprofitant la superfície de lliscament dels materials plàstics sobre les que descansen.

Topografies

